

avaimin

2/2012 | Eriäinen naistenlehti | Suomen Keskustanaiset ry

KESKUSTA
KOKOONTUU
Rovanimemellä

Alkion
AATTEEN
JÄLJILLÄ

MITÄ ON
NYKYAJAN
KÖYHYYS?

UPEAT
EHDOKKAAT
ESITTÄYTYVÄT

HYVÄN
ELÄMÄN
avaimet

avain

Sisällys 2/2012

3 Pääkirjoitus

HENKILÖT JA PUHEENAIHEET

- 4 Uutiset
5 Kohtaamisia: Vilma Kröger
6 Forssan malli toimii perusterveydenhuollossa
7 Keskustalaiset kohtaavat yöttömässä yössä
8 Keskustanaiset kantavat aloitteissa huolta vauvasta vaariin
10 Riikka Manner haluaa palauttaa luottamuksen Keskustaan
11 Annika Saarikko puhuttelee arjen asioilla
12 Upeita ehdokkaita tarjolla
14 Mistä lääkkeet suhteelliseen ja henkiseen köyhyyteen
15 Tuloerot kasvavat Suomessa muita maita nopeammin
17 Kulta-aika lapsuuden?
18 Delfinit ovat kouluttajalleen rakkaita työtovereita
19 Seppo Niemelä Alkion aatteen jäljissä

TERVEYS JA AJANVIETE

- 22 Jokaisella on avaimet hyvään elämään ja onnellisuuteen
24 Rakkaudesta tilkkuihin ja taiteeseen
26 Lukunurkka

JÄRJESTÖ

- 27 Kunnallispolitiikka kaipaa pienten lasten vanhempia
28 Kunnallisvaaliehdokkuus itämään kesän aikana
29 Järjestöuutiset
30 Piirien yhteystiedot

15

TULOEROT KASVAVAT
SUOMESSA MUITA
MAITA NOPEAMMIN

19

SEPPO NIEMELÄ
ON ALKION AATTEEN
JÄLJILLÄ

Rentouttavaa kesää!

avain

Päätoimittaja
Elsi Katainen

Toimitussihteeri
Mervi Mäki-Neste
mermu@jippii.fi
p. 050 587 6297

Ulkoasu
Päivi Tiittanen

Kansi
Jani Laukkanen

Avustajat
Sirkka-Liisa Anttila
Päivi Hiltunen
Jani Laukkanen
Elina Rajaniemi
Päivi Tiittanen

Julkaisija
Suomen Keskustanaiset ry
Centerkvinnorna i Finland rf
Apollonkatu 11 a, 00100 Helsinki

Juttuvinkit ja ilmoitukset
Toimitussihteeri Mervi Mäki-Neste
mermu@jippii.fi,
p. 050 587 6297

*Tilaukset, osoitteenmuutokset
ja peruutukset*
Järjestösuunnittelija
Elina Rajaniemi,
elina.rajanieni@keskusta.fi
p. 010 289 73 42

Painopaikka
Painotalo Suomenmaa

Numero 2/2012
ISSN-0356-0201, 62 vuosikerta
Lehti ilmestyy 4 kertaa vuodessa.
Vuosikerta 25 euroa.

Seuraava lehti ilmestyy syyskuussa.
Lehden vastuupiireinä toimivat
Helsinki ja Itä-Savo

Köyhyyden monet kasvot

Monta kertaa ovat ihmiset haaveilleet tavarain tasaisempaa jakoa. Siitä ei olisi mitään hyötyä niin kauan kuin sivistysmäärät pysyvät epätasaisina. Mutta jos oppi ja sivistys saataisiin jaettua tasaisemmin, silloin katoaisivat luokkarajat itsestään.”

Santeri Alkio painotti eri yhteiskuntaryhmien välisten erojen tasoittamisen tärkeyttä - hän oli köyhien ja erityisesti köyhän maaseutuväestön asialla. Näin Santeri Alkion 150-vuotisjuhluvuonna me Keskustanaiset haluamme paneutua nykyajan köyhyyteen – sen uusiin muotoihin ja moninaisuuteen. Vaikka köyhyyttä ei itse kokisi, se koskettaa.

*Sydämen sivistyksen
puute on arvojen köyhyyttä,
ja pelottava osa
nykyajan köyhyyttä.*

Suomessa köyhäksi lasketaan kotitalous, jonka tulot ovat alle 60 prosenttia muiden kotitalouksien tuloista. Tämä suhteellinen köyhyys tarkoittaa sitä, ettei rajan alle jäävillä ole taloudellista mahdollisuutta pitää yllä keskimääräistä elintasoa. Yhteiskuntamme monenlaiset tukiverkostot suojelevat meitä absoluuttiselta köyhyydeltä, jossa mihinkään elämisen fyysiisiin välttämättömyyksiin ei ole varaa.

Rahalla mitattava köyhyys koskettaa melkein jokaista suomalaista jossain elämänvaiheessa. Joka toinen korkeakouluopiskelija tuntee itsensä köyhäksi. Lapsiperheissä raha on usein tiukalla, yksinhuoltajaperheissä lapsiköyhyys on nelinkertaistunut 1990-luvun lopulta. Työelämästä putoaminen voi osua jokaisen kohdalle, työ olisi työttömälle sitä parasta sosiaaliturvaa. Joka viides yksinyrittäjä elää köyhyysrajan alapuolella. Monelle takuueläkeläiselle köyhyys tarkoittaa halpaa makkaraa,

epäpuhtautta ja jokapäiväistä eristäytymistä, kun bussi maksaa ja kävellä ei jaksaa.

Köyhyys koskettaa vielä useammin naisia, alkaen yksinhuoltajuudesta ja lyhyistä pienipalkkaisista työsuhteista aina pieniin eläkkeisiin saakka. On todella huolestuttavaa, että vähävaraisten elinikä on muita lyhyempi ja terveys heikompi. Laadukasta ja nopeaa terveydenhuoltoa, kuten työterveys- saati yksityistä terveydenhuoltoa ei usein ole mitään mahdollisuutta saada.

Laajemmin voidaan ajatella, että yksilö on köyhä, jos häneltä puuttuvat mahdollisuudet oman elämänsä hallintaan. Taloudellinen köyhyys johtaa siihen, että ihminen ei kykene huolehtimaan omista perustarpeistaan. Sosiaalisessa köyhyydessä koulutus ja terveydenhuolto puuttuvat. Joltakin voi taas puuttua mahdollisuudet osallistua yhteiskunnalliseen päätöksentekoon. Nämä mahdollisuudet ja niiden puuttuminen ovat usein kasautuvia.

Suomalaisiin iskostunut häpeän tunne estää jopa puolta toimeentulotukeen oikeutetuista hakemasta kipeästi tarvitsemaansa tukea. Asian käänttöpuoli, sosiaalietuuksien väärinkäytökset, ovat osaltaan osoitusta arvojen ja yrittämisen halun köyhyydestä, usein myös periytyvästä köyhyydestä. Osaltaan järjestelmämme kannustaa tähän, sillä esim. työnteko ei aina ole se kannattavin vaihtoehto.

Hiuksia nostattavia ovat tutkimukset, joiden mukaan rikkaammat ihmiset kärsivät empatian puutteesta ja ovat vähävaraisia paljon ahneempia. Sydämen sivistyksen puute on arvojen köyhyyttä, ja pelottava osa nykyajan köyhyyttä. Tässäkin asiassa Alkion ajatukset ovat ravisuttavan ajankohtaisia. Köyhyyskierteen katkaisu vaatii usein vain herkkää mieltä toisen hädälle ja tahtoa tarttua toimeen.

*Elsi Katainen
Suomen Keskustanaisten puheenjohtaja*